

Надворі сніг. Зима. Побіля тину
Прохожі ранні стежку утоптали.
Угору дим снується. А чого ж
Дерева простягли стрімучі віття —
Кричать, кричать, здається, молитовно
Згорнувши руки? Спокій і жура.
Надворі стоголоса дівтора
Залила вулиці веселим криком,
Веселим шумом. Радість і жура.
Дивлюсь в вікно. Читаю письмена —
Ще нерозгадані, невивчені, незнані...
Кому повім свої тривоги ранні?
І крик, і оклик... Окрик і луна...